

Høring om Justering av hovedgudstjeneste og alminnelige bestemmelser.

Kommentarer fra Grong menighetsråd v/sokneprest Inger-Fredrikke Trapness.

Menighetsrådet har valgt å ikke svare på alle spørsmålene, men gi kommentarer til noen av punktene.

Gudstjenestereformen har ikke påvirket gudstjenestelivet hos oss noe særlig. Vi har alltid vært opptatt av involvering, og vi forsøker først å fremst å være målgruppebevisste, det være seg gjennom små tiltak som å bruke «det gamle» Fadervår på Eldres dag, eller å legge inn familiegudstjenesteelementer når det er mange barn med i et dåpsfølge.

Vi er opptatt av at menigheten skal finne gjenkjennelse og ro i gudstjenesten, men også av at det skal være rom for variasjoner.

Det er imidlertid dumt å innføre endringer for endringenes skyld.

Høringstema 3

3a: Ledd 1 Forberedelse.

Det presiseres at kirkerommet alltid skal være åpent en stund før gudstjenesten starter.

Dette skulle vel være en selvfølge. Folk som kommer til gudstjeneste må jo slippe inn.

Hos oss åpnes dørene når kirketjeneren kommer, gjerne en stund før første ringning. Da tennes de store alterlysene og lyset i globen.

Hvorvidt det er stille eller ikke i kirkerommet, avhenger av dem som kommer. Noen setter seg stille ned, mens andre begynner å prate. Det kan vi gjøre lite med. Ideelt sett skulle vi gjerne hatt et stille område i kirken, men det er det ikke så lett å få til i små landsens langskipskirker.

Det er fint med en oppfordring om tilretteleggelse, men det bør ikke komme som et *skal-punkt* i en gudstjenesteordning.

3c: Ledd 2 Inngangssalme.

Det er foreslått at menigheten *skal* stå under inngangssalmen og nådehilsenen.

Å stå under en prosesjon symboliserer at menigheten deltar i prosesjonen. Og står man under en prosesjon, vil det som regel også være naturlig å stå under salmen.

Utover det, vil det variere fra gang til gang om det er mest lempelig å stå eller sitte. Det finnes argumenter for begge deler:

Man synger bedre ut når man står enn når man sitter.

Men her må man også tenke utfra menighetens sammensetning.

Ofte består menigheten av mange eldre (og andre) som har problemer med å stå lenge. Det hjelper ikke så mye å si at de kan bli sittende. Ingen vil jo skille seg ut!

Noen synes rett og slett at det gir mer ro å bli sittende.

Et påbud om å stå, vil neppe bli overholdt.

Når menigheten skal sette seg, må vel også den enkelte menighet kunne avgjøre. Det oppleves ikke mer naturlig å vente til etter nådehilsenen, spesielt ikke når nådehilsenen skal fremføres på minst to, ofte flere språk.

3e Ledd 4 Samlingsbønn og 3i Dagens bønn.

Her bør det fortsatt være mulig å variere. Minst en av dem bør alltid være med. Dagens bønn bør kunne brukes som samlingsbønn ved enkelte anledninger.

3f Ledd 5 Syndsbekjennelse.

Takkebønnen etter syndsbekjennelsen bør være med.

Høringstema 4

Angående menighetssvaret «Gud være lovet».

Det er dumt å fjerne ledd som er godt innarbeidet. Menigheter som bruker det, må kunne få lov til det.

Alle menigheter har agendaer der menighetssvarene står. Det kan umulig være noe problem at noen bruker svarett og noen ikke.

4b Ledd 10 Bibelsk salme.

Dette er et fint ledd, men krever kor eller forsangergruppe, evt en stor menighet med gode sangkrefter. Hos oss andre er det bedre med salme mellom tekstlesningene, evt., når det er naturlig, to lesninger uten salme imellom.

Menigheten bør, som nå, sitte under lesningene. Det gir mest ro.

4c Ledd 12 Evangelium

Å skille ut evangelielesningen med halleluja-omkved slik at den blir et eget gudstjenesteledd, fungerer nok også godt i noen menigheter.

Her ville det virke fremmedgjørende.

Hos oss passer den tradisjonelle rekkefølgen salme, prekentekst, preken definitivt best.

Det går selvfølgelig an å gjeninnføre «Gud være lovet...» enten før første lesning (som det var før) eller etter evangeliet.

Høringstema 5

Her kommer spørsmålet om å sitte eller stå opp igjen.

For mange blir det lenge å stå. Kanskje det ville være tilstrekkelig om vi reiste oss før innstiftelsesordene? I hvert fall burde muligheten finnes.

Høringsspørsmål 5a

Hos oss står prest og medliturg ved trinnene opp til koret og deler ut mens menigheten passerer. Ettersom oblatene er glutenfrie, er det uproblematisk å la den enkelte velge om de vil dyppe eller drikke av et beger. Vi setter frem et brett med særkalker.

På denne måten er det letter for mange å delta i måltidet. Men igjen må det være gudstjenestetype og menighetens sammensetning som teller mest.

Det ideelle ville være å kunne velge om man vil ta imot ved alterringen eller på et annet utdelingssted, men det har vi ikke ressurser til i vår menighet.

Høringsspørsmål 5c

Det er veldig upraktisk at takkofferet inngår i nattverdliturgien. Det er godt å kunne stemme sinnet til ro som forberedelse til nattverden. Det gjør man best om man slipper å lete etter lommeboka eller ta frem mobiltelefonen.

Ved enkelte anledninger bruker vi ofring ved gang rundt alteret. Det blir nesten umulig om ofringen blir en del av nattverdliturgien.

Det mest praktiske for oss er å plassere ofringen før forbønnen.

For øvrig:

Fadervår

Bønnen begynner ikke slik lenger. Leddet bør vel hete **Herrens bønn?**

Det er fint at det er laget en kort nattverdiliturgi til bruk i gudstjenester med mange barn til stede. Den vil helt sikkert også egne seg i en del andre sammenhenger.